

II Niedziela Zwykła – 14 stycznia, 2007

Przez Chrzest w Jordanie wspominamy w Kościele przy końcu Okresu Narodzenia i Objawienia Pańskiego, że Bóg potwierdził publiczne posłannictwo Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Dziś, w drugą niedzielę Okresu Zwykłego, wspominamy pierwszy znak Jezusa – przemienienie wody w wino w Kanie Galilejskiej. Przez ten znak, początek wszystkich dalszych znaków, Jezus objawia swoją chwałę i wzywa uczniów do wiary. To wezwanie jest ciągle ważne.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela, 14 stycznia

14:00 – + Edward Łapiński (rocz. śmierci) – córka z rodziną

4:30 – O Boże błóg. dla Zuli, Grażyny, Ewy, Marka i Davida – rodzina

Niedziela, 21 stycznia

14:00 – Za zmarłych: Stefanię, Stefan Rusin oraz Anna Madziarz – wnuczka z rodziną

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE ŻYWE RÓŻANIEC

W przyszłą niedzielę, 21 stycznia po Mszy św. odbędzie się spotkanie Żywego Różańca.

PRZYMIERZE – NOWE I WIECZNE

Przymierze - oznacza w języku polskim znacznie mniej niż terminy występujące w Biblii hebrajskiej (berit) oraz greckiej (diatheke). Oznaczają bowiem przysięgę, obietnicę, uroczyste zapewnienie, a tylko w niektórych przypadkach określają wzajemnie podjęte zobowiązania. Ten aspekt wzajemności nie zawsze charakteryzował relacje między Bogiem a ludźmi, które były nazywane tymi dwoma słowami. Zobowiązaniem podjętym tylko ze strony Boga było przymierze zawarte z Noem i całym stworzeniem, kiedy Bóg obiecał nigdy więcej nie zsyłać na ziemię potopu. Podobne było pierwsze przymierze z Abrahamem. Przymierza te nie mogły zostać zerwane, ponieważ stroną zobowiązującą się był Bóg zawsze wierny, a nie człowiek, który okazywał się wiarołomny. Dlatego pierwsze dwa przymierza są wieczne. Inne było przymierze zawarte za pośrednictwem Mojżesza na górze Synaj, a następnie odnowione przez Jozuego i pokolenia Izraela w Sychem. Bóg zobowiązywał się ich chronić, w zamian spodziewał się posłuszeństwa ogłoszonemu Prawu. Zdecydowanie inny jest charakter przymierza zapowiedzianego przez Boga ustami Jeremiasza. Inicjatywa przymierza zależy całkowicie od Boga. Działanie ludu jest ukazane bardzo negatywnie: wszystko, co lud czynił w przeszłości, przemawiało przeciwko zawarciu na nowo przymierza. Bóg jednak decyduje się przewyciężyć przeszkody stawiane przez lud.

Nie domaga się niczego, lecz czyni wszystko sam, zawierając nowe i wieczne przymierze. Pomimo trwałości jest ono jednak wzajemne, ponieważ dotyczy obydwu stron: Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem. Lud jest aktywnie włączony w przymierze, ale tym, który to włączenie powoduje, jest sam Bóg. To On działa od wnętrza człowieka, w jego sercu. To działanie człowiek przyjmuje w sposób wolny i ostateczny. Tę nową i trwałą relację między Bogiem a człowiekiem ustanawia życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, a jej rezultatem jest to, czego Stare Przymierze nie było w stanie zapewnić: uwolnienie od mocy grzechu, wolność do posłuszeństwa Bogu.

TRADYCJA

Tradycja - przekazywanie (łacińska traditio) idei i zwyczajów z jednego pokolenia na drugie. Pomimo pewnej wieloznaczności termin ten posiada dość jednorodne znaczenie w odniesieniu do religii Izraela i pierwotnego Kościoła, określając zbieranie, zachowywanie i przekazywanie treści stanowiących o tożsamości judaizmu i chrześcijaństwa. Do tych treści należą wspomnienia wydarzeń historycznych, wierzenia związane z historią, modlitwy, obrzędy, sentencje mądrościowe, przepisy oraz zwyczaje normujące życie świeckie i czynności kultyczne. Wiele z tych treści było przekazywanych najpierw ustnie, zanim ostatecznie przyjęły formę pism autorytatywnych. Najważniejsze prawdy religii Izraela zostały ustalone i przekazane jako Prawo Mojżeszowe (Pięcioksiąg).

KOLEKTA

Niedziela, 24 grudnia – \$297.00

Boże Narodzenie – \$4,100.00

Składka na dom Polskiego Apostolatu – \$653.00

Niedziela, 31 grudnia – \$ 1,541.00

Dochód z Sylwestra – \$4,500.00

Niedziela 7 stycznia:

Lawrenceville – \$687.00

Norcross – \$450.00.

Serdeczne – Bóg zapłać!